

Metropolim totius regionis fecit: sed & in ea Primatem de consensu Vigilijs Papæ se constituisse testatur ipsemet Imperator. Istud quoque euidentissime ex Gregorio magno probauimus, cum de Larisseni Metropolitæ sententia iudicantem hunc Primatem vidimus. At quod his non obstantibus priuilegijs subiectus manserit Romano Patriarchæ, ex eodem eximio doctore discere est, cum in epistolis electionem Ioannis huius Episcopi confirmet, eique Pallium mittens vices etiam suas per Illyricum demandet his verbis: [Quia igitur suscepta fratrum & Coëpiscoporum nostrorum relatio, ad locum vos Sacerdotij, totius Concilij vnito consensu, & Serenissimi Principis voluntate, declarat accersiri, gratias omnipotenti Deo creatori nostro magna cum exultatione retulimus: quia vitam actusque vestros ita de præteritis fecit esse probabiles, vt omnium vos, quod est valde laudabile, faceret placere iudicio. Quibus nos quoque in personam fraternitatis tuæ per omnia consentimus: atque omnipotentem Dominum deprecamur, vt charitatem vestram, sicut sua gratia elegit, ita in omnibus sua protectione custodiat. Pallium verò ex more transmisimus, & vices vos Apostolicæ sedis agere iterata in nouatione decernimus, admonentes, vt ita vos circa subiectos debeatis exhibere placabiles, vt rectitudinem vestram diligere prouocentur potius quam timere. Quorum si culpa fortè poposcerit, ita excessus emendare curabitis, vt paternum affectum de animo nullo modo relinquatis.] Num aduertis hisce in verbis omnia Patriarchæ munia? vnde quin Romano subditus adhuc fuerit Episcopus ille, dubitari nullatenus potest.

Sardica inter nobiliores, & mediterraneas Thraciæ ciuitates à Ptolemæo recensetur, sed Theodoro Daciæ est, & quidem illius Metropolis. De Dacia tamen noua intellige, cum antiquæ alia fuerit, vt infra dicitur. In Tabulis geographicis in confinio duarum Mœsiarum, Superioris scilicet & inferioris, collocatur: necnon inter Nessum & Philippopolim vrbes; & ab hac, mōte qui apud Socratem Tifucis vocatus est, separatur. Serdica per E dicitur Antonino, necnon in aureo Caracallæ nummo quem apud se habuisse testatur Ortellius in Thesauro geographico, qui hanc vulgò à Turcis Triaditza nominari docet. Celeberrima est ex Concilio œcumenico à trecentis septuaginta sex Episcopis, in causa Athanasij, Marcelli, aliorumque exulum Episcoporum in ea celebrato, sub Iulio I. Pontifice, quod generalis Synodus dicitur à Socrate, & ex pluribus quam ex triginta quinque prouincijs coacta ab Athanasio.

Eam autem Metropolim Daciæ fuisse, præter Theodoreti verba, qui hanc Dacorum Metropolim esse ait, confirmatur ex catalogo Metropolitanarum, ad quos Leo Imperator scripsit post Concilium Chalcedonense, cum inter eos legatur Zosimus Episcopus Sardicæ. Nec obstat quod Gregorius magnus¹ Felici huius ciuitatis Episcopo scribens, ei præcipiat, vt mentis tumore deposito, Ioanni Achridensi siue Iustinianæ primæ Episcopo ordinatori suo humilem se exhibere & parere non desinat. Etenim, licet Iustinianæ primæ Episcopus Primatum Daciæ & aliarum plurium Illyrici Prouinciæ, fauente Iustiniano, obtinuisset, attamen Sardicensis Episcopus non desijt, sicut nec alij Metropolitanæ authoritatem suam in Prouincia sibi prius subdita conseruare. Addam ciuitatem hanc non tantum Da-

a Greg. mag lib. 4.
epist. 8. indict. 13.

XXIII.
SARDICA ME-
TROPOLIS DA-
CIA, ET MOE-
SIA SVPERIO-
RIS.
Ptol.lib.3.c.11.
Theod.hist.Eccl.
lib.2 cap.4.
Ο καὶστὰς ποτα-
μός ἐστι τῆς Σαρδι-
κῆς, ἡνὲν καὶ αὐ-
τὴν πᾶσι τοῖς δακτύ-
λοις μέρους.
ἡν τῆς αἰῶς, ὡς
καὶ ἐστὶν ἐν τῇ
ἐκείνῃ ἀποδοκίμῃ.

Κηρύσσεται αἰθις
 ἡκουστικῇ σωφροσίνῃ,
 ἥ ἐπὶ τῷ σαρδικῷ,
 τέλει ᾗ αὕτη ἰαλυν-
 οῦσιν.

Athanas epist. ad
 solitarios.

Greg. mag. lib. 2.
indict. 13. epist. 20.